

СУТЬ ТА РОЛЬ ЕФЕКТИВНОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ М'ЯСНОЇ ГАЛУЗІ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Розпочинаючи виробничо-господарську діяльність, господарюючий суб'єкт має чітко уявляти, задля чого він збирається організувати виробництво тих чи інших матеріальних благ або надання послуг. Уявлення про мотивацію діяльності виробничих ланок в тій або іншій сфері має важливе значення в процесі управління економікою. Від того, наскільки ефективно впливають різні адміністративні або економічні заходи на інтереси господарських одиниць, залежать спроможність управляти економічними процесами на національному, галузевому чи регіональному рівнях, пошук найефективніших засобів для реалізації цієї мети.

Сучасний етап розвитку економіки України вимагає від підприємств підвищення ефективності виробництва, конкурентоспроможності продукції і послуг на основі впровадження досягнень науково-технічного прогресу, ефективних форм господарювання та управління виробництвом, ініціативи і виконавчої дисципліни на кожному робочому місці, під час кожної функціональної операції.

Господарська діяльність – діяльність юридичних осіб, у тому числі органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю та/або фізичних осіб з виробництва, реалізації, придбання товарів, а також здійснення ними контролю над іншою юридичною чи фізичною особою. Господарською діяльністю не вважається діяльність фізичної особи з придбання товарів народного споживання для кінцевого споживання.

Господарська діяльність вимагає певних фінансових можливостей в цілому і можливості використання фінансових, матеріальних і трудових ресурсів з якомога більшою ефективністю на рівні корпорацій, підприємств та інших суб'єктів господарювання.

З метою прийняття науково обґрунтованих управлінських рішень сучасним керівникам необхідно знати, які затрати, найімовірніше, зміняться зі зміною рівнів економічної активності, а які залишаються незмінними. У багатьох випадках отримання такої інформації є непросту справою, оскільки прогнозувати витрати абсолютно точно переважно неможливо про те можна визначити функцію витрат.

Господарська діяльність об'єднує маркетингові дослідження, облік витрат, фінансовий аналіз і внутрішньовиробниче планування.

Аналіз останніх досліджень, у яких започатковано вирішення проблем. Багатоплановість проблем трактування «господарська діяльність» розглядається в працях значної кількості провідних вчених-економістів: М.І. Баканов, М.Білухи, Ф.Бутинця, Ю.М. Великий, Голова, М.Г. Грещак, В.К. Данилко, О.М. Кушніренко, С.М. Крапівницька, Д.Кучмач, О.С. Коцюба, К.С. Марченко, О.Мошковської, Г.Нашкерської, Л.Нападівської, П.Нечая, О.Олійник, Н.Ордіховської, Г.О. Партин, В.М. Панасюк, С.Ф. Покропивний, М.Пушкар, В.В. Прохорова, М.Скрипник, Я.Соколова, В.Сопко, І.Торопової, С.Тріль, М.М. Турила, Н.Цветкової, Ю.С. Цал-Цалко, Л.Чижевської, А.В. Череп та ін. Ці вчені зробили вагомий внесок у розвиток термінології, пов'язаної з господарською діяльністю в різних галузях економіки.

Для підприємств м'ясної промисловості ефективна господарська діяльність багато в чому залежить від витрат, оскільки вони є одним із найскладніших і найважливіших об'єктів управління, оскільки істотно залежать від структури обсягів виробництва та кількості реалізованої продукції.

В основу мотивації господарської діяльності покладено досить банальну тезу: може чи ні цей суб'єкт задовольнити свої економічні інтереси завдяки певному виду господарської діяльності, тобто матиме він від цього певну вигоду чи ні? Якщо ні, то, напевне, немає сенсу і розпочинати. Звичайно, певне підприємство може діяти, нехтуючи своїми економічними інтересами через будь-які причини. Проте це не може тривати довго, оскільки закони економіки змусять цей господарюючий суб'єкт або підкоритися цим законам, або припинити свою діяльність. В крайньому випадку воно може функціонувати лише завдяки підтримці ззовні: з боку держави, благодійних фондів, громадських організацій. Однак більшість підприємств так працювати не може. Отже, підприємство має працювати заради задоволення економічних інтересів своїх власників і персоналу.

Господарська діяльність стає засобом реалізації економічних інтересів господарюючих суб'єктів тоді, коли результати діяльності конкретного виробника задовольняють суспільні потреби, тобто суспільство в процесі використання результатів діяльності господарських одиниць визнає їх за суспільне необхідні насамперед щодо витрат, які мало підприємство. Величина цих витрат має бути такою, щоб виробник міг відтворити себе як виробника і сформувати фонд особистого споживання.

Для того щоб приватні інтереси реалізувалися в своїй сукупності, потрібно щоб виробнича діяльність давала виробникові надлишок доходу над його витратами. Отримання надлишку над витратами є основним рушієм підприємництва.

Для державного підприємства збагачення не є головним стимулом господарської діяльності. Найчастіше вона підпорядковується суспільним потребам: забезпеченню соціальної стабільності, наданню допомоги національному підприємництву, забезпеченню певного рівня зайнятості тощо.

Найпершою засадою господарської діяльності, без якої вона взагалі неможлива, є наявність засобів виробництва та кваліфікованих працівників, тобто грошових засобів підприємства має бути достатньо для того, щоб організувати ефективне виробництво, дохід від якого перевищуватиме витрати. Отже, для того щоб функціонувати як виробник, потрібно мати достатню кількість грошей, купити за них засоби виробництва, найняти працівників, організувати виробництво певних товарів, реалізувати їх і отримати суму грошей, що перевищує витрачену. Саме такий перебіг подій, які становлять життєвий цикл виробника, перетворює витрачені ним гроші на капітал, тобто капітал – це авансована вартість, що в процесі свого руху приносить більшу вартість, тобто самозростає.

Підприємницький успіх значною мірою залежить від того, наскільки правильно здійснено техніко-економічну і фінансову оцінку на стадії планування, прийняття управлінського рішення. Отож, у ринковій економіці управління витратами повинно означати створення єдиної, раціональної, чітко та безперебійно функціонуючої системи з певними цільовими установками та взаємопов'язаними елементами.

Отже, управління витратами повинно розглядатися як комплексна система, що забезпечувала б розробку взаємозалежних управлінських рішень, кожне з яких має зробити свій внесок у загальний результат діяльності підприємства.